

at forstaa det i videre Forstand. Jeg vil i hvert Tilfælde ikke have Noget imod at benytte Bevillingen, naar det er Amtsraadet, som forlanger det, saa i den Henseende kan det ærede Medlem være fuldkommen beroliget. Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds gjorde opmærksom paa, at Bevillingen til Fisteriets Fremme under Snderrigsministeriet ikke var fuldt benyttet. Jeg har allerede nu nævnt, at af Bevillingen paa 300,000 Kroner er en mindre Del bleven benyttet. Man kunde ikke vente, at den fuldtud skulde benyttes; maaske havde man kunnet haabe paa noget mere Benyttelse, men det kan jo komme i Fremtiden. Endvidere har jeg gjort opmærksom paa, at Bevillingen paa 20,000 Kroner til Dannelsen aften Forsikrings-Forening ikke har kunnet benyttes, fordi en saadan Forening ikke har kunnet tilveiebringes. Den egentlige sædvanlige Bevilling paa de 25,000 Kroner er heller ikke fuldtud benyttet i det Aar, som det ærede Medlem har Regnskabet for. Man maa jo være noget omhyggelig med Hensyn til Benyttelsen af saadanne Bevillinger, og det følger jo da af sig selv, at Bevillinger, som skulle uddeles til mange forskellige Diemed og forskellige Institutioner, ikke benyttes fuldtud, naar der ingen Grund er til at benytte dem. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (N. Nielsen) har nævnt Noget om Fisteriforholdene ved Ringkjøbing Fjord. Jeg maa forbeholde mig, nærmere at undersøge disse Forhold, men jeg skal dog lige overfor det ærede Medlem gjøre opmærksom paa, at jeg under en Del af hans Foredrag var til Stede ved Forhandlingerne i Landsthinget, saa jeg høist ufuldkomment har været i Stand til at vide, hvad det ærede Medlem har sagt. Jeg skal sige saavel til dette ærede Medlem som til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup), som jeg tror ogsaa berørte Spørgsmaalet om Sjern Aa, at denne Sag foreligger nu i Snderrigsministeriet. De Herrer ville erindre, at der har været nedsat en Kommission, som har arbejdet i flere Aar. Denne Kommissions Forslag foreligger i Snderrigsministeriet og vil altsaa blive Gjenstand for nærmere Overveelse, men der maa forhandles med Finantsministeren og med vedkommende Amt, saa Sagen har endnu en Vej at gaa, men den er i god Gænge, og det er ikke umuligt, at Sagen kan bringes frem allerede ved Finantslovens senere Behandling. Dette gjælder næppe om den Sag, som det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds nævned, nemlig et Andragende fra Beboerne ved Hobugt om en Ryst-

sikkring. Det vil jeg sige et Par Ord om for at gjøre de Herrer, i hvert Fald dem, som maaske have eller faae med disse Sager at gjøre, opmærksomme paa, at det er høist uheldigt at fremkomme med en saadan Sag paa saa sent et Stadium og saa forlange, at der skal tages Hensyn til den under denne Finantslovs Behandling. Jeg tror, at Sagen blev indsendt fra Garde den 1ste Oktober med Begjæring om, at der paa Finantsloven søgtes Bevilling til Rystsikkring; men det er kun ganske i Almindelighed, at Begjæringen stilles; der er ikke nævnt, hvad man ønsker, og endnu mindre, hvorledes man ønsker det. Sagen foreligger nogen og bar for mig. Jeg skal imidlertid lade anstille Undersøgelser, foruden at forhandle med de kommunale Autoriteter om, hvilke Foranstaltninger, der skal træffes; før kan Bevillingen ikke opstilles. Man kan ikke, naar man er kommen med Sagen paa saa sent et Stadium, kræve, at den skal kunne bringes frem under den nu foreliggende Behandling. Jeg skal dog sætte Sagen i Gang, men hvorvidt den kan fremmes ved Behandlingen af dette Finantslovsforslag, kan jeg naturligvis endnu ikke have nogen Mening om. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde opmærksom paa og antede over den ringe Procent, vore Statsjernbaner give af den Anlægssum, der er sat deri. Det ærede Medlem har jo ganske Ret deri; jeg skal dog ikke komme specielt ind paa dette Forhold, det kan der maaske senere blive Leilighed til, men jeg vil dog tillade mig at gjøre et Par almindelige Bemærkninger herom. Der er aldrig her til Lands været forlangt, at der skulde lægges et fast Princip til Grund for Statsdriften. Vige fra den første Begyndelse har man sagt, at det kom lige saa meget eller rettere fuldt saa meget an paa den indirekte Rytte, som paa at faae fuld Rente af Jernbanerne. Havde man staaet overfor en Fordring om, at Jernbanerne skulde give fuld Rente, saa havde man vidst, hvad man havde at rette sig efter; men saa havde man ogsaa maattet indrette Driften saaledes, at den blev formindstet paa de Strækninger af Statsbanen, der have ondt ved at bære sig, ja endog saa ondt ved blot at bære deres Drift. Men gaar man til Bygningen af Baner paa saadanne Strækninger, saa maa man ogsaa nøies med formindstet Rente, saa maa man ogsaa udsætte sig for i mindre gunstige Tider at miste en Del af det, som man kunde kalde en rimelig Rente. Saaledes er det gaaet, og saaledes maatte det nødvendigvis gaa. Det er det Eine, men der er et andet Forhold endnu, som jeg vil fremhæve, nem-